

Fra Rigsdagen.

Kvindernes politiske Valgret.

I Slutningen af forrige Maaned og de første Dage af denne har Folketinget været optaget af Forhandlingerne om det af det radikale Venstre fremsatte Forslag til Grundlovsændring, der tidligere har været omtalt her i Bladet.

I Anledning af den Del af Forslaget, der gaar ud paa at give Kvinderne politisk Valgret og Valgbarhed i Lighed med Mændene, udtalte Ordføreren for Forslagsstillerne, Redaktør Rode: »Kvindernes Deltagelse i det kommunale Liv har gjort det naturligt, at deres Deltagelse i det politiske Liv ogsaa sættes paa Dagsordenen; fra alle Sider erkendes det, at det er umuligt at holde dem udenfor, og fra de fleste Sider erkendes det, at det vil være en stor Fordel, at de træder ind i det offentlige Liv«. — Som man kunde vente modtoges dette med overvejende Tilslutning.

Kun fra Højres Side mødtes Sagen med Skepsis og den Stemning indenfor dette Parti, der kom til Orde, var afgjort for at vente med dens Gennemførelse.

Højres Ordfører, Etatsraad Hammerich, indskrænkede sig saaledes til at erklære, at han tror, der er adskillige indenfor Højre, som kunde være tilbøjelige til at give dette Forslag sin Tilslutning, men beklager, at man ikke har faaet mere Erfaring m. H. t. Kvindernes kommunale Valgret, inden Spørgsmaalet om deres politiske Valgret foreligger til Afgørelse. Baade Godsejer Johan Knudsen og Sekretær Wulff udtalte sig i samme Retning.

For yderligere at opfordre til »ikke altfor hovedkulds at gennemføre en saa gennemgribende Reform, fremkom den sidste med en Del Oplysninger om Antistemmeretsbevægelsen i England og Amerika. Hr. Wulff oplyser saaledes bl. a., at Kvindevalgretsbevægelsen i Amerika er standset og drevet tilbage ved Kvindernes egen Modstand, og at der i Spidsen for denne Modbevægelse »staar en stor Del af Amerikas højst ansete og højst dannede Kvinder, som har den bestemte Overbevisning, at det ikke er til deres Køns Gavn i det hele taget, at Kvinderne forlader den Sfære af Beskæftigelser, hvormed de traditionsmæssig befatter sig for at optræde paa den politiske Arena«.

Hr. W. drager da denne Slutning, at »det viser sig, at dette Krav deler Skæbne med andre Krav: hvis de findes gode, kan de gennemføres, og hvis de findes uheldige, kan de slaas ned.« Det vilde unægtelig have været mere frugtbringende, om Hr. W. havde indladt sig paa at undersøge, om Kravet er »godt« eller »uheldigt«, for i den Retning beviser Antistemmeretsbevægelsen jo intet.

At Hr. Wulffs Udtalelser glædede Kvindestemmerettens uforsonlige Modstander, Dr. Birch, er let at forstaa; dens varme Tilhængere, hvortil i første Række maa regnes »Kvinden og Samfundet«s Læsere, behøver imidlertid ikke at tage sig disse nær. Man har nu mere end nogensinde Ret til at vente, at Folketinget ikke kan gaa med til en Grundlovsændring, som ikke giver Kvinderne fuld politisk Ligestilling med Mændene.

Ellen Key.

Den 11te December blev Ellen Key, den meget læste, meget beundrede og tillige meget forkætrede svenske Forfatterinde, 60 Aar gammel. Ellen Key, der i de senere Aar har levet i Udlandet uden fast Hjem, men som nu efter Forlydende paany agter at tage fast Ophold i Sverige, har til sin 60 Aars Fødselsdag udgivet en ny Bog. Denne er først fremkommen paa Tysk (»Die Frauenbewegung«), men udkommer i disse Dage paa Svensk under Titlen »Kvinnorörelsen«.

I Ellen Keys nye Bog genfinder man, til dels i afklaret og afdæmpet Form, de samme Anskuelser, som hun tidligere har fremsat i »Misbrugt Kvindekraft«, »Barnets Aarhundrede«, »Kærlighed og Ægteskab« osv. Bogen indledes med en kort Oversigt over »Kvindebevægelsens ydre Resultater«, men den gaar dog særlig ud paa at vise, hvilke sjælelige Aarsager, der har fremkaldt Kvindebevægelsen, og hvilke sjælelige Virkninger denne har frembragt.

Medens Ellen Key i »Misbrugt Kvindekraft« drog stærkt til Felts imod den Kvindebevægelse, der efter hendes Mening drev Kvinden ud paa Arbejdsomraader, hvor hun ikke hører hjemme, og som ikke passer for Udviklingen af hendes Individualitet, erkender hun nu,